

Nieuwjaarsdag 1 januari 2023

Thema: Geroepen om te zegenen

Inleiding

We hebben afscheid genomen van 2022; we zijn hopelijk dichterbij de kern, bij de bron, gekomen (wijzer geworden), door de ervaringen van het voorbije jaar, maar ook door de fouten die we gemaakt hebben. God nodigt ons uit, om te woekeren met onze talenten voor een mooier nieuw jaar; dat ten goede komt aan de mensen, die op ons pad komen, maar ook aan moeder aarde.

Overweging

Een korte eerste lezing vandaag; een korte tweede lezing; hierbij past een korte overweging. Lieve mensen, ik begin elke morgen mijn morgengebed met Ps. 95 (in de vertaling van H. Oosterhuis, dichtertalige taal). Het klinkt als drie gongslagen in de ruimte:

Eerste gongslag: “De rots van ons behoud zijt Gij!” Een soort geloofsbelijdenis, bang!

Als de klank is weg-ge-ebd en het stil is, klinkt een tweede gongslag, een stem/een vraag: “De rots van ons behoud zijt Gij? Is dat wel zo? We zijn nieuwe eeuwen ingegaan, ruimen puin....tellen de lijken?”

Dan aan het einde van de psalm nog een derde gongslag, dezelfde woorden.... in stiltetaal: “De Rots van ons behoud zijt Gij!”verhard je niet, blijf erin geloven, Geert, hou vast.

Ja, dat is onze God: de ‘onredelijke optimist’ noemt iemand Hem. En dat is Hij/Zij, want hoe heeft Hij het toch aangedurfd om met de mens in zee te gaan, om aan de mens zijn scheppingswerk toe te vertrouwen?! Onze bijbel staat vol van verhalen over dit ‘onredelijke optimisme’ van onze God; over LEVEN dat alle dood overwint; over het appèl op mij/ons om net zo LEVENsgericht te kijken als Hij/Zij, en net zo LEVENsgericht te handelen,.... ondanks puin....ondanks lijken.

De Britse filosoof Karl Popper noemt optimisme een morele plicht. “Wat er ook gebeurt in de wereld, we moeten optimistisch zijn; alleen dán kan iemand actief zijn en doen wat hij kan, ‘zegt hij’; als je een pessimist bent, heb je het opgegeven”. In een interview zegt hij: “Het kan op veel manieren verkeerd met ons aflopen; maar het heeft geen zin om over zulke dingen te praten of zelfs

maar te denken; we hebben misschien nog wel duizenden jaren te gaan; in de tussentijd moeten we ons best doen; onze grondhouding moet niet zijn: wat zal er gebeuren? Maar: wat moeten wij doen om de wereld een beetje beter te maken, zelfs als we weten dat komende generaties alles misschien weer slechter maken?" De toekomst is open; zij opent onvoorzienbare , maar moreel heel verschillende mogelijkheden; een crisis kan de mensheid op een verschrikkelijke manier laten ontsporen, maar ook de opmaat vormen naar een betere wereld. Het is aan ons om de geschiedenis de goede kant op te duwen."

Lieve mensen, ik herhaal die laatste zin nog eens: Het is aan ons om de geschiedenis de goede kant op te duwen. Onze God is een God van Liefde; Hij wil ons als vrije mensen, niet als robots; daarom doet Hij een appèl op ons en smeekt om een antwoord.

Nu tot slot even terug naar onze parochie, wat doen wij? wat staat ons te doen? Twee punten zijn belangrijk, meen ik:

- (1) als gemeenschap proberen we er te zijn voor elkaar, voor mensen die in nood zijn, dichtbij en ver weg; dat is goed; daar gaan we mee door.
- (2) als punt twee zou ik graag met nadruk willen noemen, dat het gekerm/hulpgeroep van moeder aarde luid/louder mag blijven klinken, en effect sorteren in ons doen en laten.

Ik hoop dat deze twee punten hoog op de agenda zullen blijven staan in 2023; ik zou graag wat deze punten betreft twee profeten willen noemen: paus Franciscus met zijn encycliek Laudato Si: '**we moeten niet antropocentrisch denken**', zegt hij. En bisschop Gerard de Korte met zijn krachtige kerstboodschap over de bescherming van Gods Schepping; hij zegt: '**De bescherming van Gods schepping is geen speeltje voor groene hobbyisten; het zou voor christenen een hartzaak moeten zijn.**'

Dit is het , lieve mensen; laten wij 'onredelijke optimisten' blijven, maar dan moeten wij het er samen ook naar maken.

Zalig Nieuwjaar. Amen.